

РЕШЕНИЕ

№ 260570/11.11.2024 г., гр.София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО, IV-Е въззивен състав, в публично съдебно заседание на четиринадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РЕНИ КОДЖАБАШЕВА

ЧЛЕНОВЕ : ЙОАНА ГЕНЖОВА

АНТОАНЕТА ИВЧЕВА

при участието на секретаря Капка Лозева, като разгледа докладваното от съдия Генжова в.гр.дело №1150 по описа за 2021 година, и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 258 и сл. от ГПК.](#)

С решение №64711/11.03.2020г., поправено и допълнено с решение №20217814/07.10.2020г., постановени по гр.д. №81546/2018г. по описа на СРС, 32 състав, е осъден Н.Т.Б. да плати на М.Б.Х. сумата 10 000 лева, ведно със законната лихва от датата на исковата молба 28.12.2016г. до датата на плащането – обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на изявленията на Н.Б., направени в предаванията „Б. и Б.без цензура“, излъчени по телевизия „Евроком“ на 29.09.2018г. и 06.10.2018г., както във Фейсбук профила му в периода 28.09.2018г. – 05.10.2018г., като е отхвърлен искът за сумата над 10000 лева до предявения размер от 20000 лева, както и да му плати сумата 1425 лева – разноски по делото, съразмерно с уважената част от исковите. Осъден е Н.Т.Б. да заплати на Ю.Б.Х. сумата 10 000 лева, ведно със законната лихва от датата на исковата молба 28.12.2016г. до датата на плащането – обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на изявленията на Н.Б., направени в предаванията „Б. и Б.без цензура“, излъчени по телевизия „Евроком“ на 29.09.2018г. и 06.10.2018г., както във Фейсбук профила му в периода 28.09.2018г. – 05.10.2018г., като е отхвърлен искът за сумата над 10000 лева до предявения размер от 20000 лева, както и да му плати сумата 1425 лева – разноски по делото, съразмерно с уважената част от исковите. Отхвърлени са предявените от М.Б. Х.и Ю.Б.Х. иски срещу „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД за суми от по 10000 лева, претендирани в условията на солидарност, представляващи неимуществени вреди, претърпени в резултат на изявленията на Н.Б., направени в предаванията „Б. и Б.без цензура“, излъчени по

телевизия „Евроком“ на 29.09.2018г. и 06.10.2018г. Осъден е М.Б.Х. да плати на „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД сумата 550 лева разноски. Осъден е Ю.Б.Х. да плати на „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД сумата 550 лева разноски по делото. Решението е постановено при участие на П. „П.Б.“ ООД като подпомагаща страна на ответника „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД.

Подадена е въззивна жалба от ищците в производството М.Б.Х. и Ю.Б.Х., чрез пълномощниците адв. Г.И. и адв. М.У., срещу решението в отхвърлителната му част, като се излагат оплаквания, че в тази част същото е неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Неправилен бил изводът на първоинстанционния съд, че част от процесните изявления нямат обиден и/или клеветнически характер. Считат, че изявленията на ответника съдържат твърдения за неверни позорни обстоятелства, които от гледна точка на общоприетите морални норми имат укорим и неприемлив характер, и обиди, както следва: създаване на фалшификации, фалшиви новини, скандали; упражняване на натиск и ръководство на други лица за създаване на фалшификации и фалшиви новини; изпълнение на политически поръчки, обслужване на политически интереси, наличие на политически обвързаности и финансово облагодетелстване в резултат на това; прикриване на личната отговорност за сметка на някой друг, несправедливо прехвърляне на отговорност върху някой друг; твърдения за позорни и унижителни обстоятелства, свързани с професионалната дейност и авторитет на ищците. Считат, че неправилно са отхвърлени от първоинстанционния съд искове прямо телевизионния оператор „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД. Процесните изявления на ответника Н.Б. били излъчени в предаванията по телевизия „Евроком“, а впоследствие били разпространени и на интернет страницата на телевизията в нарушение на чл.17, ал.2 и чл.10, ал.1 от ЗРТ. „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД било вписано в публичния регистър на Съвета за електронни медии като обществен оператор – доставчик на линейна медийна услуга (телевизионен оператор) и притежавал регистрация за излъчване на телевизионна програма „Евроком“ с национален обхват на разпространението. Като доставчик на медийната услуга ответникът носел отговорност за съдържанието на медийната услуга и определял начина, по който тя е организирана. Дружеството носело отговорност за съдържанието на медийните услуги и съгласно чл.17 от ЗРТ било длъжно да не допуска създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл.10 от ЗРТ и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна или расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие. Грубо били нарушени от ответника горепосочените принципи. „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД не изпълнило задълженията си по чл.17, ал.2 от ЗРТ и допуснало излъчване на предавания, в които се съдържат обидни изявления, унижаващи достойнството на ищците чрез отправяне на посочените обидни и клеветнически твърдения. Излагат се доводи, че определеният от първоинстанционния съд размер на обезщетението за претърпените неимуществени вреди е необосновано занижен. Поради изложеното молят решението да бъде отменено в обжалваната част и да бъде постановено друго, с което предявените искове да бъдат уважени в пълния им предявен размер.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК са постъпили писмени отговори от насрещните страни „Т.Е.“ ООД, чрез пълномощника адв. Т.Й., и Н.Т.Б., чрез пълномощника адв. Т.Т., с които жалбата се оспорва изцяло. Поддържа се, че ответникът „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД няма никакво отношение към съдържанието на продукцията, съгласно представения договор от 02.06.2018г., а и доколкото предаването се излъчвало „на живо“ не можел да осъществява какъвто и да е контрол върху изказа и тона на водещите и участниците в предаването. Не било извършено нарушение на ЗРТ, тъй като не се касаело за предварително създадено или предоставено за разпространение

предаване, а за такова, което се излъчва в момента на създаването му. Излагат се доводи, че голяма част от цитираните от въззивника изявления представлявали негативна оценка на случая, свързан с предаването „Господари на ефира“ и участващия в него репортер. Всички изявления, съставляващи критика към самото предаване и към неговия продуцентски екип, не могли да се приемат като насочени лично към ищците. Оценката на обществено нашумелия случай като „фалшификация“ или като „фалшиви новини“ не съставлявала обида, насочена към ищците. По отношение на изявленията за изпълнение на политически обвързаности и обслужване на политически интереси не можела да бъде извършена проверка за истинността на тези твърдения. Поддържа се, че присъденият размер на обезщетението е прекомерен.

Постъпила е и въззивна жалба от ответника Н.Т.Б., чрез пълномощника адв. Т.Т., срещу първоинстанционното решение в частта, с която предявените срещу него искове са уважени, като се излагат оплаквания, че в посочената част същото е неправилно поради съществено нарушение на съдопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и необоснованост. При изготвяне на заключението на допуснатата СТЕ вещото лице се отклонило от поставените му задачи, като включило в експертизата и препечатване на материали в интернет, които се отнасят до фамилия Х., включително и изявленията, които се твърди да са направени от Н.Б. в профила му и да са препечатани в други медии. Така били нарушени принципите на състезателното и диспозитивно начало, както и равенството на страните. Счита, че вещото лице се е произнесъл по въпроси, за които няма необходимата квалификация. Нарушено било правото на участие на третото лице – помагач П. „П.Б.“. Кредитирани били показания на свидетели, които били явно заинтересовани от изхода на спора. Не било доказано настъпването на вредите за двамата ищци. Присъденият размер на обезщетението бил прекомерен. Не можело да се приеме, че всички посочени в решението изявления са действително направени, както и, че същите са обидни по своя характер или че са насочени срещу ищците. Поради изложеното моли решението да бъде отменено в обжалваната част и да бъде постановено друго, с което предявените срещу него осъдителни искове да бъдат отхвърлени изцяло.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от насрещната страна М.Б.Х. и Ю.Б.Х., чрез пълномощниците адв. Г.И. и адв. М.У., с който жалбата се оспорва изцяло. Считат, че не са налице процесуални нарушения от първоинстанционния съд при допускане и приемане на СТЕ. С въззивната жалба на ответника не могли да се навеждат твърдения за нарушено право на участие в процеса на друга страна. Отделно от това третото лице – помагач било редовно уведомявано и не било лишено от възможността да участва в процеса. По делото били събрани множество доказателства, от които се установявало авторството на процесните изявления, направени във Фейсбук. Считат, че присъденият размер на обезщетението е занижен.

Подадена е от М.Б.Х. и Ю.Б.Х., чрез пълномощника адв. Г.И. и частна жалба срещу решение №20217814/07.10.2020г. в частта, имаща характер на определение по чл.248 от ГПК.

В законоустановения срок не е подаден писмен отговор на частната жалба от насрещните страни.

Софийски градски съд, като обсъди събраните по делото доказателства и становищата на страните, съгласно разпоредбата на [чл. 235, ал. 2 ГПК](#), намира следното от фактическа и правна страна:

Въззивната жалба е подадена в срок, от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, и е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на [чл. 269 ГПК](#) въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните – т. 1 от ТР № 1/09.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Постановеното решение е валидно и допустимо. Неоснователни са доводите за недопустимост на решението поради нарушено право на участие в процеса на третото лице – помагач, тъй като същото е било редовно призовано за участие в делото на основание чл.50, ал.2 от ГПК, с оглед удостовереното от връчителя на съдебни книжа обстоятелство, че е напуснал адреса.

Първоинстанционният съд е обсъдил събраните по делото доказателства и правилно е установил фактическата обстановка по делото, поради което на основание чл.272 от ГПК въззивната инстанция препраща към мотивите на първоинстанционния съд относно направените в решението фактически констатации.

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл.45 от ЗЗД във вр. с чл.52 от ЗЗД спрямо ответника Н.Т.Б. и с правно основание чл. 49 от ЗЗД във вр. с чл. 52 от ЗЗД спрямо ответника „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД за солидарно осъждане на ответниците да заплатят на всеки от ищите М.Б. Х.и Ю.Б.Х. обезщетение на неимуществени вреди, причинени от непозволено увреждане.

За да бъдат уважени предявените иски с правно основание чл.45 от ЗЗД и чл.49 от ЗЗД ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване следните правопораждащи факти: 1) възлагане на друго лице – изпълнител, извършването на определена работа, 2) осъществен фактически състав по чл. 45 ЗЗД от физическото лице – пряк изпълнител на работата с необходимите елементи /деяние, вреда – имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина/, 3) вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа – чрез действия, които пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействия за изпълнение на задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или характера на работата, или чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него.

В случая от съвкупната преценка на събраните по делото доказателства се установява, че в предаването „Б. и Б.без цензура“, сезон 2, епизод 4, излъчено на 29.09.2018г. по телевизия „Евроком“ и в предаването „Б. и Б.без цензура“, сезон 2, епизод 5, както и във профила си във Фейсбук ответникът Н.Б. е направил посочените в исковата молба изявления.

В [чл. 39 - 41 от КРБ](#) и в чл.10 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи е прогласено правото на всеки да изразява и разпространява мнение и да търси, получава и разпространява информация. В обсега на това право се включва свободата на всеки да отстоява своето мнение и да получава, съобщава и предава мнения, идеи или информация независимо от начина на изразяване. Това е едно от основните права на личността, но същото не е абсолютно. Самите норми, които го прокламират, въвеждат някои ограничения, като не позволяват то да бъде използвано за нахърняване и засягане на изрично изброените права и интереси, а също и в общия за всички права [чл. 57, ал. 2 КРБ](#), който не допуска злоупотреба с тях, както и упражняването им, ако се нахърняват права или законни интереси на друг. Такова ограничително основание се съдържа и в текста на чл. 10, т. 2 от Конвенцията, допускащ ползването на свободата на изразяване на мнения да бъде обусловено от процедури,

условия, ограничения или санкции, които са предвидени в закона, необходими са в едно демократично общество и са в интерес на надлежно указаните цели. Сред ценностите, чиято закрила е основание за ограничаване на правото на свобода на изразяване на мнения, основният закон изрично посочва присъщите на личността чест, достойнство, добро име.

В решение № 7 от 4.VI.1996 г. по конст. д. № 1/96 г. Конституционният съд на РБ постановява следното: „Отделните права, предоставени от разпоредбите на чл. 39 – чл. 41 от Конституцията, задължават държавата да се въздържа от намеса при тяхното упражняване. Ограничаването на тези права е допустимо с цел охраната на други, също конституционно защитими права и интереси, и може да става единствено на основанията, предвидени в Конституцията. Не се допуска ограничаването им със закон на други, извън посочените в Конституцията основания. При налагането на тези ограничения органите на законодателната, изпълнителната и съдебната власт са длъжни да държат сметка за високата обществена значимост на правото да се изразява мнение, на свободата на средствата за масова информация и на правото на информация, поради което ограниченията (изключенията), на които тези права могат да бъдат подлагани, се прилагат ограничително и само за да осигурят защита на конкуриращ интерес. Сред тези основания, възможността да се осъществи намеса в правото свободно да се изразява мнение, когато то се използва за накърняване на правата и доброто име на друго, е най-голяма, тъй като по този начин се охраняват честта и достойнството и доброто име на личността съгласно чл. 4, ал. 2 и чл. 32, ал. 1, изр. 2 от Конституцията. Това конституционно ограничение не означава, че не може да бъде осъществявана публична критика, особено на политически фигури, държавни служители и държавни органи”.

В § 48-49 от мотивите на решението на ЕСПЧ по делото „Й. И Т. СРЕЩУ БЪЛГАРИЯ“ от 2 октомври 2012 г. е възприето становището, че чл. 10 не гарантира изцяло неограничена свобода на изразяване на мнение, дори по отношение на отразяването в пресата на въпроси от сериозен обществен интерес, като следва да бъде извършена проверка дали журналистът е действал професионално и добросъвестно, а факторите от значение за тази оценка са дали публикацията е допринесла за дебат от обществен интерес, както и естеството на дейностите, предмет на публикацията, начинът, по който информацията е получена и отразена, както и как в нея е обрисувано съответното лице.

Предвид установената и цитирана по-горе съдебна практика, настоящият състав приема, че в случая са налице предпоставките за ангажиране на деликтната отговорност на ответниците.

На първо място неправилен е изводът на първоинстанционния съд, че исковете по отношение на ответника „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД са неоснователни поради липса на възлагане. Въззивната инстанция намира, че вторият ответник също следва да отговаря солидарно с прекия деликвент на основание чл.49 от ЗЗД като доставчик на линейна медийна услуга с наименование телевизия „Евроком“. Предаванията, в които са направени изявленията от ответника Н.Б., са излъчени по телевизия „Евроком“, а доставчикът носи отговорност за съдържанието на медийните услуги на основание чл.17, ал.1 от ЗРТ.

На следващо място неправилен е и изводът на първоинстанционния съд, че част от процесните изявления представляват коментар на предаването „Господари на ефира“, както и негативни оценки за това предаване и за други предавания, продуцирани от ищците, за личността на самите ищци, които не подлежат на проверка за вярност, нито съдържат обиди. Изказванията на ответника, релевирани с исквата молба, са направени с оглед на професионалната дейност на ищците като продуценти

на различни телевизионни предавания и конкретно предаването „Господари на ефира“, което се характеризира и с извършвани журналистически разследвания по конкретни теми. Относно всички електронни и други средства за масово осведомяване и техните създатели, занимаващи се с търсене, разпространяване на информация (новини) от всякакъв тип в обществото се приема, че те следва да разпространяват дадена информация за лица и/или събития само след предварителна проверка за достоверност, както и че следва да бъдат независими (финансово и от политическа страна – чл. 10, § 4 Директива 2010/13/ЕС на европейския парламент и на съвета от 10 март 2010 година – т.нар. Директива за аудиовизуалните медийни услуги; чл. 5, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията) в своята дейност по издирване и разпространяване на информация. Принципите за работа на обществените телевизии и съответно предаванията, излъчвани по тях, се уреждат и от чл. 10 и чл. 17 от ЗРТ. От тези принципи следва, че разпространяването на твърдения за факти, които не са проверени за достоверност и се оказват неверни и още повече изнасяне на твърдения за факти, за които се знае, че не са верни е отречено като неприемливо от гледна точка на обществения морал. В гореизложения смисъл, когато спрямо лица, създаващи дадена телевизионна програма, (включваща в предмета си провеждане на журналистически разследвания по актуални теми и изнасяне на резултатите от тях пред обществото), се отправят твърдения, че изнесеното в съответното предаване не отговаря на истината и е умишлено манипулирано и разпространено, то тези твърдения се отнасят до професионалната чест и достойнство на лицата създаващи съответната програма, защото създателите на програмата са тези които определят нейното съдържание и ако в него има непроверени и неверни твърдения, то са нарушени и принципите, на които следва да отговаря дейността им. Затова и такива твърдения по отношение на създателите на телевизионни продукции, когато са неверни се явяват и позорящи предвид професионалната дейност на ищците като продуценти на телевизионни предавания, които следва да спазват посочените принципи. В изявленията на ответника Н.Б. се прави внушение, че дейността на ищците като продуценти на телевизионни предавания се определя от определени политически партии и техните лидери, че ищците имат финансова зависимост от политически партии и изпълняват политически поръчки при осъществяване на дейността си, както и, че разпространяват фалшиви новини. Това е твърдение за нарушаване на чл. 5 от ЗРТ, който изисква политическа независимост на медиите и дейността им. Ответникът, чиято е доказателствената тежест в процеса да установи направените в изявленията му твърдения, не е ангажирал доказателства в тази насока по делото. Поради това твърденията следва да се окачествят като клеветнически и позорящи, накърняващи професионалната чест и достойнство на ищците като създатели на телевизионни предавания (в този смисъл решение № 249 от 6.01.2020 г. на ВКС по гр. д. № 1797/2019 г., III г. о., ГК). Разпространяване на това твърдение чрез предаване на живо към неограничен кръг от лица обективно способства за уронване на авторитета им в обществен и професионален аспект.

По отношение на размера на обезщетението, като взе предвид и възприетите от въззивната инстанция като клеветнически изявления на ответника, съдът намира, че размерът на обезщетението за претърпените неимуществени вреди следва да бъде определен на по 10 000 лева за всеки от ищците. Определеният от първоинстанционния съд размер на обезщетението в размер на по 10000 лева само за част от изявленията, от които ищците са претърпели вреди, се явява прекомерен. При определяне на размера на обезщетението въззивната инстанция отчита интензивността на разпространяване на клеветническите и обидни твърдения – в предаване на живо по национална телевизия и на лична страница на ответника в социалната мрежа „Фейсбук“, което води и до достигане на твърденията до неограничен кръг лица и за неограничено време, тяхната повтораемост, като са взети предвид и размерите на присъжданите от съдилищата обезщетения за сходни случаи като елемент на понятието справедливост по смисъла на

чл.52 от ЗЗД. Съобразявайки интензитета и повторяемостта на деянията и присъжданите от съдилищата размери и предвид обстоятелството, че в случая не се установяват вреди извън обичайните за такива случаи негативни емоционални изживявания, настоящият състав на СГС намира, че справедлив размер на обезщетението за всеки от ищите е 10 000 лева, като ответникът „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД следва да заплати солидарно с ответника Н.Т.Б. част от общо определеното обезщетение, а именно сумата от 6000 лева в качеството си на доставчик на медийна услуга, в ефира на която са направени част от изявленията на първия ответник, довели до подлежащи на обезщетяване вреди на ищите.

Поради изложеното първоинстанционното решение следва да бъде отменено в частта, с която са отхвърлени исковете спрямо ответника „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД до размер на по 6000 лева за всеки ищец, като бъде осъден за солидарното им заплащане с първия ответник Н.Т.Б..

По разноските:

При този изход на спора въззивниците – ответници Н.Т.Б. и „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД следва да бъдат осъдени да заплатят на въззивниците – ищци разноски за въззивното производство, както следва: 1047 лева на М.Б.Х. и 1047 лева на Ю.Б.Х.. Въззивниците – ищци следва да заплатят на ответника „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД разноски за въззивното производство в размер на 240 лева, и на ответника Н.Т.Б. разноски за въззивното производство в размер на 425 лева. Първоинстанционното решение следва да бъде отменено и в частта, с която са осъдени М.Б.Х. и Ю.Б.Х. разноски на „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД за първоинстанционното производство за разликата над сумата от 220 лева за всеки от тях до пълния присъден размер от 550 лева.

По частната жалба:

С обжалваното определение първоинстанционният съд е намалил присъдените в полза на ищите разноски за адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от иска, като е приел за основателно направеното от насрещната страна възражение за прекомерност на заплатеното от страната адвокатско възнаграждение. Така постановеното определение е правилно. Въззивната инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че разноските на ищите за адвокатско възнаграждение следва да бъдат намалени, съобразно фактическата и правна сложност на делото, проведените съдебни заседания и извършените процесуални действия от пълномощника на страната. Следва да бъде съобразена също така практиката на СЕС, според която съдът определя размера на разноските, като отчете правната и фактическа сложност на конкретното дело, без да е обвързан нито от уговорения от страната и процесуалния му представител размер на адвокатското възнаграждение, нито от минималния размер на адвокатските възнаграждения, предвиден в Наредбата.

По изложените мотиви, Софийски градски съд, ГО, IV-Е въззивен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №64711/11.03.2020г., поправено и допълнено с решение №20217814/07.10.2020г., постановени по гр.д. №81546/2018г. по описа на СРС, 32 състав, **В ЧАСТТА**, с която са отхвърлени предявените от М.Б. Х.и Ю.Б.Х. искове срещу „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД за суми от по 6000 лева, претендирани в условията на солидарност, представляващи неимуществени вреди, претърпени в резултат на изявленията на Н.Б., направени в предаванията „Б. и Б.без цензура“, излъчени по телевизия „Евроком“ на 29.09.2018г. и 06.10.2018г., и в частите, с които са осъдени М.Б.Х. да заплати на „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД разноски по делото за разликата над сумата от 220 лева до присъдения размер от 550 лева, и Ю.Б.Х. да заплати на „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД разноски по делото за разликата над сумата от 220 лева до присъдения размер от 550 лева, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА на основание чл.49 от ЗЗД „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД, ЕИК *****, да заплати солидарно с Н.Т.Б., ЕГН *****, на М.Б.Х., ЕГН *****, сумата от 6000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на изявленията на Н.Б., направени в предаванията „Б. и Б.без цензура“, излъчени по телевизия „Евроком“ на 29.09.2018г. и 06.10.2018г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 28.12.2018г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА на основание чл.49 от ЗЗД „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД, ЕИК *****, да заплати солидарно с Н.Т.Б., ЕГН *****, на Ю.Б.Х., ЕГН *****, сумата от 6000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на изявленията на Н.Б., направени в предаванията „Б. и Б.без цензура“, излъчени по телевизия „Евроком“ на 29.09.2018г. и 06.10.2018г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 28.12.2018г. до окончателното плащане.

ПОТВЪРЖДАВА решение №64711/11.03.2020г., поправено и допълнено с решение №20217814/07.10.2020г., постановени по гр.д. №81546/2018г. по описа на СРС, 32 състав, в останалата част.

ОСЪЖДА „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД, ЕИК *****, и Н.Т.Б., ЕГН *****, да заплатят на М.Б.Х., ЕГН *****, разноски за въззивното производство в размер на 1047 лева.

ОСЪЖДА „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД, ЕИК *****, и Н.Т.Б., ЕГН *****, да заплатят на Ю.Б.Х., ЕГН *****, разноски за въззивното производство в размер на 1047 лева.

ОСЪЖДА М.Б.Х., ЕГН *****, и Ю.Б.Х., ЕГН *****, да заплатят на Н.Т.Б., ЕГН *****, разноски за въззивното производство в размер на 425 лева.

ОСЪЖДА М.Б.Х., ЕГН *****, и Ю.Б.Х., ЕГН *****, да заплатят на „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД, ЕИК *****, разноски за въззивното производство в размер на 240 лева.

ПОТВЪРЖДАВА решение №20217814/07.10.2020г. постановено по гр.д. №81546/2018г. по описа на СРС, 32 състав, в частта, имаща характер на определение по чл.248 от ГПК.

Решението е постановено при участието на П. „П.Б.“, ЕИК *****, като трето лице – помагач на страната на ответника „Е.– национална кабелна телевизия“ ООД, ЕИК *****.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.